Efärene, kõnnverene!
Ikek ära minu eluda,
Kahitsek minu rahuda,
Nutak noorta põlnverestä,
Ei mut petä peenu sarfa,
Augulde ei alli kune,
Kota ei karditse kübare.
Emäkeine, ennekeine!
Efärene, kõnnverene!
Ikek minu eluda,
Kahitsek minu rahuda,
Ike sa engel aleta,
Kahitse sa kalmul maada,
Muretse sa mullat maada.
Enne ma annajala alta,
Sala alta, pää päälta,
Käe körwaft ma mõlembli.
Küüdse raiu rannastegi,
Sala põlwist ma põrsude,
Kui anna anu käesta,—
Sase lämme ma peosta!—
Nun ma oia ammeen,
Lämme pitsfite peosse.

N=16. — · —

Oh mu ärtse ärräkene,
Kulda rooni ruwwakene,
Tõuse üles tooli pääle,
Ta akende nõale.
Walade sa walla pääle!
Kudas walda waewatesse,
Wald küll aias warda esse,
Teo-põisi teibeess.
Karjalatse raikaess!—
Ära mee näime niigi päewä,
Kui nee sarfa sarkine lääme,
Puna pürsi pud ragume,
Linisääre sitta looma.—
Ma pa' ärrä äestame,
Ruwwa pa' saatu rossimaie,
Keili tihti pessemaie,
Sändi efi tegeme.
Ma lää pääle päälikusse,
Manu malga andajasse:

Lõõ ma lun nähjusse,
Liha liplu karganess,
Sku tüttü ilbendess!

N=17. — · —

Olli mull kolme ella welle,
Ute ma saadi marjamaale
Ute ma saadi karjamaale,
Kolmande Emäjõele.
Kodu tulliweli karjamaalta,
Kodu tulliweli marjamaalta,
Tule es Emäjõelta.
Lätsi sõs welle otsimaie;
Lätsi iki tüki teeda,
Tüki teeda, marga maada;
Ligi liiwasta mägeda.
Mih mull wastu wõi tulesse?
Wastu tulliw näiu noore.
Mina näiulta küsüsi:
Näiukese, noorekese!
Kaste näide meie welle,
Here poole minneweta?
Lõrwe poole jääpuweta?
Näiu kuuli kosti jälle
Miand's sõs olli tee weli?
Küüd olli sellan, sud olli öölän,
Kaldsa kakanu jalan!
Sõnde ep olli meie weli.
Näiu kuuli, kosti jälle:
Näime, näime, ei kõnele.
Lätsi jälle tüki teeda,
Tüki teeda, marga maada;
Mih mull wastu wõi tulesse?
Wastu tulliw kümme kündajet,
Utese äestejet,
Sada saadu roosijat,
Tuhat tüki korgajet.
Mina kündajelt küsüsi
Äestejel' eidi häälta:
Kade näide näiu welle?
Ei nee kündäje es kõnele
Äestejes eida häälta.
Wõti kündäjet kübäre,
Äestejelt hää obese.
Sõs nee kündäje kõneli,